

20. JUN. 2003

Saksnr. 0112600-30
Arkivnr.Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO
Var saksbehandlerVar dato
17 06 2003
Deres dato
21 02 2003Vår referanse
R. Sjetne
Deres referanse

Side 1 av 4

Høring – om endring av forskrift 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter (særavgiftsforskriften) § 3-7-3 – avgiftsberegning av svovelinnhold i mineralolje

Vi viser til departementets brev av 21 februar 2003, vedlagt høringsnotat om avgiftsberegning av svovelinnhold i mineralolje

Hydro Texaco AS registrerer at departementet, til tross for sin egen motargumentasjon, fremmer forslag om å forskriftsfeste en praksis (for noen selskaper) om at avgiftsberegning /benyttning av fritak for svovelavgiften på 7 øre kan skje på grunnlag av svovelinnholdet ved tilførsel til tank. Dette i motsetning til at avgiftsberegning/benyttning av fritak skal skje på grunnlag av svovelinnholdet på tidspunktet for når oljen tas ut av tank, slik som det klart fremgår av ordlyden i særavgiftsforskriften § 2-1 første ledd bokstav a

Særavgiftsforskriften § 3-7-3 fastsetter i dag at avgiften beregnes pr volumlitter. Denne bestemmelsen er foreslått utvidet til å inneholde omtrent samme ordlyd som Toll- og avgiftsdirektoratets såkalte kommentarer om beregning av svovelavgift, Metode C. Metode A, som Hydro Texaco AS følger, tilsier at avgiften beregnes av faktisk svovelinnhold pr uttak.

Hydro Texaco AS er ikke enig i departementets forslag om å akseptere tilnærmet Metode C, som tillater at avgiften/fritaket beregnes ut fra svovelinnholdet som tilføres selskapets lagre.

Som departementet er kjent med, har Hydro Texaco AS, bestridt hjemmelen for den praksis som Toll- og avgiftsdirektoratet har hatt i forhold til enkelte selskaper i bransjen. Også hjemmelen for retningslinjene fra Toll- og avgiftsdirektoratet ble bestridt. Vi viser her til vårt brev til Toll- og Avgiftsdirektoratet av 7 juni 2001 med vedlagt brev fra Andersen Legal ANS av samme dato, hvor begrunnelsen for påstanden om manglende hjemmel fremkommer. (Kopi av disse dokumenter ble oversendt til Finansdepartementet i juni 2001.) Vi har i tillegg anført argumenter som tilsier at en slik praksis heller ikke bør legitimeres ved forskriftsendring. Vi viser spesielt til hensynet til nøytrale konkurransevilkår, redelighet overfor sluttbruker og hensynet til miljøet (grønne skatter). At disse hensyn tilsier at nevnte praksis ikke bør tillates, er også departementet enig i, jf notatet som begrunner forslaget og er vedlagt høringsbrevet. Departementet velger imidlertid å la ett (annet) hensyn tale for å hjemle gjeldende praksis. Dette er økonomiske hensyn, dvs hensynet til at "deler av bransjen har innrettet seg etter en praksis som mer eller mindre har vært akseptert av avgiftsmyndighetene siden 1989". "Deler av bransjen hevder at en innskjerping vil medføre betydelige kostnader til bygging av nye lagringstanker." Som vi skal begrunne nedenfor, har imidlertid ikke departementet tatt inn over seg hele aspektet av såkalte økonomiske hensyn. Det er altså flere sider ved de økonomiske forhold som bør tas med i betraktningen enn ensidig å se på eventuelle investeringskostnader for å skille produktene etter svovelinnhold.

Når det gjelder administrative kostnader, uttaler departementet at en legger til grunn at avgiftsberegning ved tilførsel ikke vil medføre noen særlige investeringskostnader for de aktørene.

som per i dag avgiftsberegner svovelinnholdet ved uttak, dvs følger det regelverket som har vært offentlig tilgjengelig. Det uttales at disse selskapene nødvendigvis må legge om sine regnskapssystemer til en mer komplisert avgiftsberegning, noe som også kan få betydning for ordre- og kundebehandlingen. Dette er for øvrig også en side av de økonomiske konsekvenser, selv om departementet i sitt høringsnotat velger å kategorisere dette momentet under "administrative hensyn".

Det departementet overhodet ikke nevner, er hvilken konkurransevridningseffekt forslaget har. En bør legge merke til at disse aktørene, som har innrettet seg etter det offentlige regelverket, har gjort investeringer i segregerte tanker nettopp for å kunne skille mellom produkter med lavt svovelinnhold og produkter med høyere svovelinnhold. Dersom det hadde vært klart for alle aktørene på et tidligere tidspunkt at dette egentlig ikke var et krav, kunne disse investeringene i en viss utstrekning vært unngått. I tillegg er det flere forhold som kan bidra til å påvirke konkurransesituasjonen dersom en skal videreføre den praksis som har blitt ført. Dette vil vi utdype nedenfor.

Vi vil også bemerke at det virker noe spesielt at departementet ikke legger avgjørende vekt på miljøhensyn når en skal utforme en avgift som nettopp har sin begrunnelse i å bedre miljøet!

I tillegg til å minne om våre argumenter i vårt brev av 7. juni 2001 til Toll- og Avgiftsdirektoratet (også oversendt til Finansdepartementet), vil vi her utdype følgende konsekvenser av den praksis som har funnet sted, og det forslag til forskriftsendring som nå foreligger fra departementet.

- Konkurranssevridning på grunn av uheldig utnyttelse/spekulasjon av ordningen
- Uredelighet overfor sluttbruker
- Undergraving av hovedformålet med svovelavgiften og fritaket, som er å motivere til kjøp av produkter med lavt svovelinnhold og redusere forbruket av produkter med høyere svovelinnhold

Konkurranssevridning på grunn av uheldig utnyttelse/spekulasjon av ordningen

Den ordningen som nå foreslås forskriftsfestet av departementet åpner for spekulativ adferd fra aktørene i bransjen for selv å tjene inn avgiftsbeløpet på 7 øre literen i stedet for at dette tilfaller staten. Vi vil her vise til høringsuttalelsen fra Måløy Havneservice AS og fra Konkurransetilsynet (datert 27. mai 2003). Måløy Havneservice AS er Hydro Texaco's kommisjonær i Måløy.

Vi forstår forskriftsforslaget slik at tankene/lagrene over hele Norge i prinsippet kan anses å være ett lager. Dette innebærer at det regnskapet en har ikke begrenser seg til én tank eller ett geografisk område i landet. Dette innebærer videre at dersom en legger inn et produkt med 500 ppm i tank x og legger inn et produkt med 2000 ppm i tank y, så kan en ved uttak fra tank y late som en tar ut et produkt med 500 ppm og ved uttak fra tank x late som en tar ut et produkt med 2000 ppm. Det er det som går inn på tankene som registreres. Hva en tar ut er det ikke krav om skal registreres. En kan følgelig – dersom en finner det lønnsomt for seg selv – ta ut produktet fra hvilken tank som passer i forhold til geografisk beliggenhet eller innhold – og selge produktet enten som 500 ppm-kvalitet eller som 2000 ppm-kvalitet.

Hydro Texaco AS er et selskap i bransjen som ikke raffinerer produkter selv, men må enten importere fra utlandet for å selge i Norge eller kjøpe fra oljeselskaper som raffinerer i Norge. Hydro Texaco AS er således meget interessert i de påstander om konkurransevridning i disfavør av et selskap innen vår kategori, slik det fremgår av høringsuttalelsen fra Måløy Havneservice AS. Det påstås at den andre kategori selskaper i bransjen, som ikke har segregerte tanker, kan innrette seg slik at avgift kan faktureres, men ikke innbetales til staten, samtidig som den som betaler kan få avgiften refundert. Dette innebærer i så fall et direkte tap for staten. Vi ber departementet undersøke påstandene nøye, og ber departementet videre, dersom det er hold i påstandene, tar konsekvensen og trekker forslaget om forskriftsendringer tilbake.

Vi vil også vise til at Konkurransetilsynet har notert seg disse påstandene og bedt Finansdepartementet om å la konkurransehensyn tas med i betraktningen ved vurderingen av forslaget, og gi dette hensynet behørig vekt i forhold til øvrige hensyn.

Det forslag som Måløy Havneservice AS fremmer, om at det skal settes som krav at svovelavgift ikke kan spesifiseres i noe salgsdokument med mindre det kan dokumenteres at det faktisk er betalt full svovelavgift, tilsvarende den svovelavgift som spesifiseres i salgsdokumentet, støtter vi fullt ut.

Uredelighet overfor sluttbruker som tror han/hun kjøper et mer miljøvennlig produkt

Hydro Texaco AS har i ovennevnte tidligere brev advart mot å ha en praksis og eventuelt et regelverk som innebærer at petroleumsbransjen tillates å bruke beregningsmåter som åpner for at kunden ikke får det produkt vedkommende betaler for og forventer å få. Vi har blant annet påpekt at det antakelig er vanskelig for sluttbruker og folk generelt å forstå et system med blandinger av svovelinnhold på samme tank og med ditto blandinger i leveranser til sluttbruker. Svovel, og dertil hørende avgifter/incentiver, er faktorer som begge ligger høyt i publikums og pressens bevissthet. Det vil lett kunne skapes et bilde av at myndigheter og oljeselskap roter/jukser med avgifter/incentiver og svovelinnhold. Hydro Texaco's praksis med rene, adskilte produktlinjer gjør det mulig å levere den forventede kvalitet.

Departementet uttaler selv i innledningsavsnittet i høringsnotatet at det er uheldig å åpne opp for alternative metoder for å beregne svovelinnholdet i mineralolje, blant annet under henvisning til at avgiftsberegning ved uttak best sikrer at kundene faktisk får det produktet de betaler for, dvs lavsvovlet olje (dersom prisen er uten svovelavgift).

Vi vil igjen henstille til at avgiftsmyndighetene tar hensyn til at kundene faktisk skal kunne vite med sikkerhet at det produkt de kjøper har lavt svovelinnhold når det annonseres/tilbys som det. Mange kunder er opptatt av å prøve å verne miljøet i den grad det er mulig ved valg av produkter. Å gi forbrukerne dette valget er også hovedbegrunnelsen for avgiften og fritaket for avgiften. Stortinget har ved utformingen av avgiften og fritaket gitt folk et økonomisk incentiv, som vil bidra til å tilskynde folks valg av mindre miljøskadelige produkter. Vi mener Finansdepartementets forslag til lempelige forskrifter om beregningsmetoden undergraver denne incitamentstrukturen, som Stortinget har vedtatt.

Undergraving av hovedformålet med svovelavgiften og fritaket

Den praksis som har funnet sted fra enkelte oljeselskaper, og som nå foreslås fastsatt i forskrifts form, undergraver hovedformålet med svovelavgiften og fritaket. Hvis hovedformålet med svovelavgiften og fritaket har vært å påvirke til bruk av mer miljøvennlige produkter med lavt svovelinnhold, som er fritatt, så er det av vesentlig betydning at de produktene som faktureres uten svovelavgift virkelig har redusert svovelinnhold, dvs. under 500 ppm. Reglene for beregningen av svovelavgift bør følgelig begrenses til å akseptere fritak i forhold til det reelle svovelinnholdet ved uttak. Det er det som tas ut fra tankene som er det som brukes. Det er svovelinnholdet i de produktene som brukes som står for den faktiske forurensningen av luften mv. Hvis det reelle svovelinnholdet ved uttak er høyere enn 500 ppm, men det likevel ikke skal beregnes svovelavgift – da undergraves formålet med svovelavgiften – nemlig at det skal betales avgift når svovelinnholdet på de produkter som forbrukes av forbruker har høyere svovelinnhold enn 500 ppm. I en situasjon hvor det aksepteres at avgift contra fritak skal beregnes etter hva som legges inn på tanken/lageret, og alle tankene til ett oljeselskap over hele landet i prinsippet anses å være ett lager, ja, da kan i prinsippet alle produkter som selges for bruk innenlands ha høyere svovelinnhold enn 500 ppm (over fritaksgrensen), selv om en del av det som legges inn på tankene har lavere svovelinnhold enn 500 ppm og således ikke skal avgiftsberegnes etter forslaget.

Konklusjon

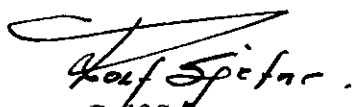
Vi er uenige med departementets konklusjon i det vedlagte høringsnotatet. Vi foreslår at svovelavgiften i ethvert tilfelle betales/beregnes ved uttak etter faktisk svovelinnhold.

For å kunne slippe svovelavgiften på 7 øre bør det kreves full vareidentifikasjon helt frem til uttak til vareeier, slik bl.a. Hydro Texaco AS har.

En slik ordning vil, i motsetning til departementets forslag, ivareta de incentiver som ligger i fritaket for svovelavgiften for produkter med lavere svovelinnhold enn 500 ppm, nemlig å oppmuntre forbrukere til å kjøpe produkter med lavt svovelinnhold. En slik ordning vil videre bidra til å sikre at forbrukerne kan vite at de faktisk benytter produkter med lavere svovelinnhold. Videre vil det svekke mulighetene for juks og dermed konkurransevridning.

I tillegg foreslås at det skal settes som krav at svovelavgift ikke kan spesifiseres i noe salgsdokument med mindre det kan dokumenteres at det faktisk er betalt full svovelavgift, tilsvarende den svovelavgift som spesifiseres i salgsdokumentet. Det vises her til forslaget fra Måløy Havneservice AS, som blant annet bør innebære at slik dokumentasjon må foreligge for at noen kan kreve avgiften refundert av myndighetene.

Med vennlig hilsen
Hydro Texaco AS

Rolf Sjetne
Adm. direktør